

op som Indvendinger imod enkelte Punkter, at fastsatte særegne Neglen for de pågældende Distrikter, uanlig ved at tilstede en fortsat Gyldighed af enkelte bestemte der gældende Lov bestemmelser, og hvilket i den anden vedtægt. En anden væsentlig Betegnelighed, som Udvalgets Førslag fremfælder, hører påaa af det i bemeldte Førslag kun er angivet en Stætte af vistnok meget omfattende Lovgivningsgrenen i hvilket Kongerigets Negle skal være indføres, men derimod ikke truffet nogen videren Bestemmelse om Lovgivningens øvrige Indhold, end at det nærmere ved Lov skal fastsættes, naar hvilket Omfang den øvrige Lovgivning for Kongeriget skal træde i Kraft, for de pågældende Distrikter. For så vidt det har været Udvalgets Tanke, at den meget snart efter den da behandlede Lovs Emanation, skulde bevirkes forelagt et nytt Lovudkast, i hvorved den „øvrige“ Kongerigets Lovgivning med visse enkelte Lemper ses skulden suges gjort gældende i nærbemeldte Distrikter, da kunde der ikke have stundelig Mere at hindre herimod end imod enhver stykkevis Udsættelse af Lovreformen. Men Førslagets Udtryk funner også da i forstatede fælles, som om Man ønskede sig forelagt en Stætte af Lovudkast i rigaaende enkelte Lovgivningspartier, inden at Man nogenstundes naarde en endelig Afslutning. Det er nu udvist som, at et hvilket som helst Retsystem i Indhold ikke lader sig udtomme ved nogen samme enkelte Udtryk, eller Begrebssangivelserne hvorudforligt man end angiver Gjenstanden, for den enkelte Reformer, bliver den dog altid Noget tilbage, og de mange små tiloversblevne Resters som tilsammen udgjøre en ingenlunde ringe Deel netop af den Retsstære, hvori Man daglig bivæger sig, vilde faaledes frempeles henstaaer usorandrede som et blivende Bidnessbyrd om at hæve Distrikter tidligere have hørt under en anden bog tilmed en nu fra Riget adskilt Lande del. For at tilveiebringe Øvereonsstemmelses netop alle hanen Detaillere under hvert sig have lidet at betyde, er det formæltig aldeles nødvendigt at Lovreformen ikke fales på at omfatte enkelte som end ikke saa mange Gjenstande, men derimod netop på at ibmafattet Alt

med Undtagelse af de Gjenstande, som førstigen
fremhæves, i det ovenstaende med hensyn til en
Endelig maa det vistnok betegnes som en
Uloge, ved Udgivelses Forstags, at der ikke med
Hensyn til den ommeldte „svige“ Lovgivning var
fastsat en vis Frist, inden hvilken denne skulle
medinddrages under Reformen. Det lader sig
overhovedet næppe med aogen fuldkommen Sikk
kerhed i forud tægjøre, om de Undtagelser, fra
Kongerigets Lovgivning som synes tilstrækkel
lige til at beskytte bestaaende Forhold og Inter
essen, i Virkeligheden vilde udtomme alle de
Punkter, hvor saadanne Undtagelser måtte være
fornødne, men til at fremkomme med specielle
Undtagender og Paravilshninger i saa Henseende
vil man ikke være nøgen hydende. Opsordring i
for de der Interesserede, forend dem er angiven
en bestemt Tæknin, ved hvilken Reformen skal
indtræde. Og dette derimod skeet, da bliver et
det vitterligt, at deslige Undtagender maa frem
sættes snarest muligt, for endnu at kunne tages
under Overveielse, inden Reformen træder i
Kraft. Og nu intet mindre end at
Bedrægts Aftattelsen af det nu forelagte i Udg
ast have des ovenstaende Betragtningerne høret
bestemmende, saaledes at Lovreformen foreslages
indført paasen bestemt Dag paa disse begründet
se der Undtagelser, og inden denne Dag er der
ansat saaledes, at der endnu falder en Middag
dagsession i Mellantiden, saaet det endog efter
Udkastets Bedtagelse kan blive muligt for Bed
kommende at fremkomme med den Paravilshning
af Interesser, som ikke maatte være tilstrækkel
lig varetagne ved Loven, som derfor kunde
kreve en hidtiligere Undtagelse fra dennes Bud
-11 Med Hensyn til de i Udkastet optagne
Undtagelsesbestemmelser har det været den leie
dende Tanke at den ikke er Grund til at bibe
holde en Forhøjelighed i Lovgivningen, hvor
der ikke kan parvises den virkelige Forhøjelighed
i Interesserne, men at paal den anden Side
enhver underinde bestaaende Forhold i lovligen
erhvervet. Men bor gæges opretholdt. Undta
gelseerne ville dersov for storste Dele være raf
en forbipaaende Bestraffenhed, saaledes at dei
beskytter de nærværende Rettigheder i og Met
forhold, indtil disse lastenselv udlobe, hvore